

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.125 van 29 april 2002
in de zaak A. 115.586/IX-3179.**

In zake : Eduard VAN NIEUWENHUYSE,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. RENDERS en B. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eduard VAN NIEUWENHUYSE
op 17 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 14 november 2001 tot aanwijzing
van bepaalde personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken die naar
het administratief en logistiek kader van de federale politie overgaan en houdende
de graad- en loonschaaltoewijzing aan bepaalde personeelsleden van de federale
politie, in zoverre het zijn benoeming inhoudt in de graad van politieinspecteur;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. RONSE die, loco advocaten D. RENDERS en B. CAMBIER verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker gedurende meerdere jaren op de luchthaven van Brussel-Nationaal de functie van eerste onderluchthavenmeester bij de luchtvaartpolitie heeft uitgeoefend en dat hij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie én van officier van bestuurlijke politie bezat; dat verzoeker, ter uitvoering van de wet van 17 november 1998 houdende integratie van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie in de rijkswacht, door het ministerieel besluit van 20 oktober 2000 tot benoeming in een gelijkwaardige graad van de naar de categorie bijzonder politiepersoneel van het operationeel korps van de rijkswacht overgehevelde personeelsleden -hoofdstuk II, artikel 12- met ingang van 26 juni 1999 benoemd wordt tot eerste wachtmeester bij de rijkswacht binnen de personeelscategorie met bijzondere politiebevoegdheid, dienst luchtvaartpolitie van het operationeel korps van de rijkswacht; dat verzoeker zijn benoeming tot eerste wachtmeester met een annulatieberoep en een vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging (de zaak nr. G/A 99.060/IX-2666) heeft bestreden; dat de vordering tot schorsing verworpen is bij arrest nr. 96.279 van 11 juni 2001 omdat niet voldaan was aan de voorwaarde van bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat artikel XII.II.1 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (het RPPol) bepaalt dat, in afwijking van deel II van het besluit, de “dienst-, kader- of niveau-, graad- en loonschaalanciënniteit van de actuele

personeelsleden bekleed met één van de graden bedoeld in artikel II.II.1 voor wat de personeelsleden van het operationeel kader betreft (...) op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit, berekend overeenkomstig de bepalingen van dit decreet” (artikel XII.II.1, eerste lid) en dat “de overeenkomstig dit deel bepaalde graadverandering en loonschaaltoewijzing (...) voor ieder actueel personeelslid vastgelegd (wordt) bij een geïndividualiseerd besluit genomen door de benoemende overheid” (artikel XII.II.1, tweede lid); dat, ter uitvoering van die bepaling, het bestreden ministerieel besluit met betrekking tot verzoeker vaststelt dat hij met ingang van 1 april 2001 opgenomen wordt in het basiskader van de federale politie in de nieuwe graad: “inspecteur van politie”; dat het bestreden besluit bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 24 november 2001;

Overwegende dat deel XII van het RPPol bekrachtigd is door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, dat in werking getreden is op 1 januari 2002;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker uiteenzet wat volgt: zijn indeling bij het basiskader van de geïntegreerde politie druist in “tegen het absoluut gezag van gewijsde van (zeven) vernietigingsarresten (waarin gesteld is) dat de verzoekende partij en haar collega’s niet konden worden geïntegreerd in een graad die lager is dan deze van ‘officier’” en bijgevolg ontnemt de bestreden beslissing hen hetgeen zij reeds bekomen hadden; artikel 253, lid 3 van de wet van 7 december 1998 en artikel 2 van de wet van 17 november 1998 bevestigen dat verzoeker en zijn collega’s bekleed blijven met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en van officier van de administratieve politie en het protocol nr. 11 bepaalt uitdrukkelijk dat eenieder die bekleed is met die dubbele hoedanigheid opgenomen wordt in het kader van de officieren; de verplichting om ondergeschikte functies uit te oefenen schendt zijn prestige binnen en buiten het politiekorps en komt bij hem over als een verdoken tuchtmaatregel; de verplichting om de situatie van verzoeker te herbekijken na een vernietiging zal niet kunnen

beletten dat hij jarenlang ondergeschikte functies heeft moeten uitoefenen; in de nieuwe politiestructuur kunnen de ambtenaren benoemingen en aanstellingen verkrijgen, die hen nieuwe perspectieven bieden en hij zal al die kansen aan zich zien voorbijgaan;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daarop antwoordt wat volgt: het door verzoeker aangevoerde nadeel werd gedeeltelijk reeds onderzocht in het arrest nr. 96.279 van 11 juni 2001 met betrekking tot zijn inschakeling in het rijkswachtkorps als eerste wachtmeester; daarenboven hebben de arresten van de Raad van State naar dewelke verzoeker verwijst geen betrekking op zijn geval en houden zij in ieder geval niet in dat de onderluchthavenmeesters niet geïntegreerd konden worden in een graad beneden het officierskader; het onderhandelingsprotocol naar hetwelk verzoeker verwijst heeft geen kracht van wet en daarenboven gaat het protocol uit van het beginsel dat de inschakeling van het personeel in hetzelfde kader gebeurt; ook moet verzoeker in de nieuwe structuur niet in ondergeschikt verband werken, maar blijven zijn opdrachten dezelfde en is zijn nieuwe functie geenszins als een retro gradatie te beschouwen; het teloorgaan van kansen op bevordering zijn niet inherent aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aangezien verzoeker niet aantoont dat het bestreden besluit hem uitsluit van bepaalde bevorderingen of aanstellingen en aangezien de verwerende partij in geval van vernietiging zijn loopbaan zal moeten herstellen;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker zich niet kan beroepen op de schending van het gezag van gewijsde van arresten die met betrekking tot andere personeelsleden van de luchtvaartpolitie zijn gewezen, terwijl het arrest nr. 96.279 van 11 juni 2001, dat met betrekking tot de integratie van verzoeker in de rijkswacht is gewezen, geenszins stelt dat verzoeker niet kon geïntegreerd worden in een graad die niet tot het officierskader behoort; dat verzoeker bijgevolg ten onrechte stelt dat het bestreden besluit hem afneemt wat de rechter hem heeft toegekend;

3.3.2. Overwegende dat, wat de overige aspecten van het aangevoerde nadeel betreft, dat verzoeker grotendeels de uiteenzetting uit zijn verzoekschrift in de zaak G/A 99.060/IX-2666 herneemt; dat in het arrest nr. 96.279 van 11 juni 2001 gesteld is dat, ten aanzien van verzoekers inschakeling in het operationeel korps van de rijkswacht het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet was aangetoond; dat het hier bestreden besluit de logische voortzetting is van die inschakeling;

3.3.3. Overwegende dat een protocol van onderhandelingen met de vakbonden voor de ambtenaren van de betrokken diensten geen rechten doet ontstaan en dat het ook het bewijs niet kan vormen van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat verzoeker ook in de onderhavige zaak niet geantwoord heeft op de bemerking van de verwerende partij dat er geen wijzigingen zijn gebracht aan zijn opdrachten; dat bijgevolg de verwijzing naar een nadeel dat verband houdt met de verplichting om ondergeschikte taken uit te oefenen, met de inhoudelijke wijziging van de opdrachten die hij moet vervullen, of met prestigeverlies, als een hypothese en zelfs, aangezien geen enkel concreet gegeven wordt voorgelegd, als een eenvoudige bewering terzijde wordt gelaten; dat, met dat gegeven voor ogen, ook de mogelijke discussie over het al dan niet behouden door verzoeker van zijn hoedanigheid van officier van gerechtelijke en van bestuurlijke politie geen bron kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat een schorsing rechtvaardigt;

Overwegende dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, wegens zijn inschaling, op enige wijze achteruitgesteld wordt; dat indien de Raad van State het annulatieberoep van verzoeker tegen zijn benoeming tot eerste wachtmeester bij de rijkswacht gegrond bevindt (de zaak G/A 99.060/IX-2666), de verwerende partij ertoe gehouden zal zijn de administratieve situatie van verzoeker met inachtneming van dat vernietigingsarrest, aan te passen; dat verzoeker niet aantoont dat hij, in afwachting daarvan en als gevolg van de hier bestreden inschalingsbeslissing -die trouwens niets anders is dan de individuele toepassing van de overgangsbepalingen opgenomen in deel XII van het RPPol-, moet werken in een situatie die slechter is dan voorheen of die hij kan ervaren als een verdoken tuchtsanctie;

Overwegende dat, gewis, de mogelijkheid bestaat dat zich in die periode die aan een vernietigingsarrest voorafgaat een aantal carrièremogelijkheden zullen aandienen die anderen zullen benutten, maar dat zulks niet volstaat om in hoofde van verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderkennen aangezien niet blijkt dat het voor verzoeker onmogelijk wordt om later ook diezelfde carrièrestappen te zetten; dat het tijdsverloop dat een annulatieprocedure vergt op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

3.3.4. Overwegende dat verzoeker niet bewijst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat, zonder onderzoek van de vraag of zij wel ontvankelijk is ingediend, de vordering om die reden wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.